

תת"ע 1095/04/22 - בלאל ח'אלדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1095-04-22 מדינת ישראל נ' ח'אלדי
תיק חיצוני: 10500975577

מספר בקשה: 3

בפני
מבקש

בלאל ח'אלדי
ע"י ב"כ עו"ד הדיל זבידאת

נגד
משיבה

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד תמר גטה-
ביקדאי

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 08.05.22, ונדון במסגרתו לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אין מחלוקת כי המבקש ידע אודות הדיון, והוגשה בקשת דחייה ביום הדיון שנדחתה. אין בעצם הגשת בקשת דחייה כדי לפטור את הנאשם מהתייצבות לדיון, ואין מקום לצאת מנקודת הנחה שבית המשפט ידחה את הדיון. יתרה מכך, וגם אם עורכת הדין אינה יכולה להתייצב לדיון, הרי כאשר בקשת לדחייה נדחתה, היה על הנאשם עצמו להתייצב לדיון ולבקש את דחייתו על מנת להיות מיוצג והדבר לא נעשה (וראו עפ"ת (מחוזי באר שבע) 1585-01-20 עופר כרדי נ' מדינת ישראל, 19.2.20; רע"פ 2193/14 איהאב עיאט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.04.2014)).

עוד נטען כי המבקש הגיש בקשת דחייה ביום 06.05.22 אשר בדיעבד התברר כי לא הוקלדה. כאמור, אין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדיון, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד, או אז היה מגלה כי בקשת דחיה לא נקלטה (וראו למשל עפ"ת (מחוזי נצ') 2339-07-15 **חסן אבו ראס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.12.2015); ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 **מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2019); ו"בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 **שירן עמי נ' מדינת ישראל**). לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

יתרה מכך, עם כל ההבנה לנסיבות הרפואיות של ב"כ המבקש, אין בהן כדי להצדיק את אי התייצבות הנאשם עצמו לדיון; ובענין זה יצוין, כי בבקשת הדחיה שהוגשה (ונדחתה) ביום הדיון לא נטען דבר באשר לבא כוח; ואין לנאשם אלא להלין על עצמו שאי הופעתו בבית המשפט גררה אחריה תוצאות.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. בנסיבות שלפניי, הנאשם כלל לא ביקש לחלוק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, ולא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

גם העונש שהושת על המבקש, קנס מקור; אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשפ"ב, 06 יוני 2022, בהעדר הצדדים.